

Sygn. akt **IC 447/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2021 roku w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. N.**

przeciwko **B. (...) Spółce europejskiej z siedzibą w R.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego B. (...) Spółce europejskiej z siedzibą w R. na rzecz powoda A. N. kwotę 18.148,63 zł (osiemnaście tysięcy sto czterdzieści osiem złotych sześćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 listopada 2019 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego B. (...) Spółce europejskiej z siedzibą w R. na rzecz powoda A. N. kwotę 1.049,43 zł (tysiąc czterdzieści dziewięć złotych czterdzieści trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje ściągnąć od powoda A. N. – z zasądzonych na jego rzecz roszczenia w punkcie 1. wyroku – na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1.762,29 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt dwa złote dwadzieścia dziewięć groszy) tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa,
5. nakazuje ściągnąć od pozwanego B. (...) Spółce europejskiej z siedzibą w R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1.881,82 zł (tysiąc osiemset osiemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 447/20

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Pojazd V., nr VIN (...), rok produkcji 2017 przed nabyciem go przez A. N. uległ poważnemu uszkodzeniu przedniej całej części pojazdu.

D. ód: fotografie, k. 95-99

Nie jest znany sposób naprawy tego pojazdu po powyższym uszkodzeniu, jednak wadliwy sposób spasowania elementów przodu pojazdu (widoczny zewnętrznie) wskazuje na użycie części nieoryginalnych.

D. ód: opinia biegłego, k. 283

Pojazd ten – będąc już własnością powoda – uległ kolejnemu uszkodzeniu 26 października 2019 r. (tylna część pojazdu) z winy kierującego pojazdem ubezpieczonym w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w B. (...) spółka europejska w R. (Łotwa).

O. śc bezsporna

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu (A. N.) kwotę 81.133,66 zł.

O. śc bezsporna

Rzeczywisty, ekonomicznie uzasadniony koszt przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu po szkodzie z dnia 26 października 2019 r. wyniósłby 99.282,29 zł (brutto).

D. ód: opinia biegłego, k. 294

Ocena dowodów

Sąd uznał pisemną opinię uzupełniającą biegłego D. F. za pełną, jasną i wewnętrznie niesprzeczną. Jest ona miarodajna dla rozstrzygnięcia w wariantcie wniosków końcowych jak w punkcie 6.3 (karta 294 akt sprawy). Biegły po oględzinach pojazdu w takim zakresie w jakim strona powodowa mu to umożliwiła (i ponosi za to odpowiedzialność procesową) stwierdził niespasowanie elementów przodu pojazdu, po bardzo poważnym i rozległym uszkodzeniu wcześniejszym – i zdaniem Sądu biegły słusznie wywiódł wniosek, że owa naprawa nie została przeprowadzona z użyciem pełnowartościowych części oryginalnych.

Pozostałe elementy stanu faktycznego są bezsporne.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności pozwanego nie była kwestionowana.

Spór dotyczył wysokości należnego odszkodowania. Sąd przy wyrokowaniu przyjął wariant wyliczeń symulowanego kosztu przywrócenia stanu poprzedniego w oparciu o średnie stawki rynkowe z rynku lokalnego oraz koszt części zamiennych typu P (punkt 6.3 wniosków biegłego z opinii uzupełniającej). Wynika to z tego, że pojazd ten przed kolizją z dnia 26 października 2019 r. był w dużej mierze w stanie nieoryginalnym – w pierwszej kolizji praktycznie całkowicie zniszczeniu uległ cała przednia część pojazdu, co ewidentnie wynika z dowodowych fotografii. Nie można więc w żaden sposób uzasadnić wyceny kosztu naprawy po kolizji z dnia 26 października 2019 r. jak dla pojazdu oryginalnego – byłaby to niczym nieuzasadniona fikcja. Pojazd, który został odbudowany po poważnej kolizji za pomocą części alternatywnych nie może być traktowany jak będący w stanie oryginalnym, gdyż jest w tym aspekcie swego rodzaju hybrydą – po części był w stanie oryginalnym, a w części (cała przednia część pojazdu) nieoryginalną „rekonstrukcją”. To zmienia charakter i status techniczny całego pojazdu. Absurdem byłoby sztuczne podzielenie „pojazdu” na połowę i uznanie, że część tylna po uszkodzeniu powinna być naprawiana z użyciem części nowych, a przednia – alternatywnych. Zdaniem Sądu pojazd ten jako całość po zamontowaniu w przedniej części elementów alternatywnych po pierwszej kolizji zmienił całkowicie swój charakter i stał się w całości pojazdem niepełnowartościowym pod kątem kryterium oryginalności. Samochody osobowe, to całość funkcjonalna i wyodrębnianie fizyczne ich fragmentów na potrzeby różnych kryteriów wyceny kosztów naprawy byłoby zabiegiem nielogicznym. Prowadziłoby to zresztą do absurdów, np. w sytuacji praktycznie całkowitego zniszczenia pojazdu i odbudowania go z części alternatywnych z wyjątkiem pojedynczego elementu oryginalnego – czy przy kolejnej szkodzie istnienie tego jednego elementu oryginalnego miałyby uzasadnić wycenę naprawy reszty uszkodzeń przy założeniu oryginalności pojazdu?

Należy podkreślić, że decyzja poszkodowanego o naprawie pojazdu (pełnowartościowej, niepełnowartościowej) bądź też o całkowitej rezygnacji z naprawy nie wpływa na wysokość szkody, przy czym dotyczy to tego zdarzenia, z którego

wynikła dana szkoda (czyli tego, jak zachowa się poszkodowany po danej szkodzie). Natomiast, jeżeli przed wycenianą (sporną) szkodą pojazd był już uszkodzony w wyniku wcześniejszego zdarzenia i został naprawiony przy użyciu nieoryginalnych części, ma to już istotne znaczenie dla rozmiaru szkody w przyszłości, gdyż obrazuje określony stosunek właściciela (lub jego poprzednika prawnego) do danej rzeczy. Wcześniejsza naprawa niepełnowartościowa oznacza, że dla właściciela istotne było tylko względne przywrócenie funkcjonalności pojazdu, a nie jego oryginalności. Automatycznie rzutuje to na poziom ekonomiczne uzasadnionych kosztów napraw ze zdarzeń w przyszłości, gdyż taka okoliczność nie jest obojętna dla wyrokowania. Gdyby właścicielowi zależało na przywróceniu oryginalności stanu pojazdu, mógł przecież dokonać wymiany nieoryginalnych części użytych do naprawy przodu pojazdu na oryginalne, ale tego nie czynił nawet do chwili oględzin pojazdu przez biegłego w niniejszej sprawie. Uprzedzając więc ewentualny zarzut powoda, że użycie w danym przypadku części nieoryginalnych do likwidacji szkody z dnia 26 października 2019 r. nie spowoduje pełnego przywrócenia stanu poprzedniego należy stwierdzić, że – po pierwsze – od strony dowodowej (poprzez uniemożliwienie biegłemu wszechstronnego zapoznania się ze stanem pojazdu) – powód jest odpowiedzialny procesowo za swoje nieuzasadnione zaniechania (w tym osób, którym powierzył pojazd). Po drugie, z ustaleń faktycznych Sądu wynika, że skoro pojazd wcześniej był naprawiany w szerokim zakresie częściami nieoryginalnymi, co stanowi wyraz świadomej decyzji właściciela (lub jego poprzednika prawnego), to musiałyby zostać w niniejszej sprawie przedstawione przez powoda jednoznaczne dowody na fakt, że obecnie powód ma inny stosunek do pojazdu i zamierza go doprowadzić w całości do stanu oryginalnego. W toku niniejszego procesu nie pojawił się taki dowód. Z tych przyczyn zdaniem Sądu w specyficznych okolicznościach faktycznych sprawy przyjęcie konkluzji, że zastosowanie części alternatywnych przywraca stan poprzedni jest w pełni uzasadnione, gdyż jest zakotwiczone w poprzednim zachowaniu właściciela (lub jego poprzednika prawnego). Przyjmowanie wyższych parametrów części zamiennych w stosunku do pojazdów wcześniej poważnie uszkodzonych i co do których strona powodowa odmówiła wszechstronnego zbadania przez biegłego sądowego mogłoby prowadzić w orzecznictwie sądowym do nadużyć związanych z uzyskiwaniem nadmiernych odszkodowań jedynie poprzez przedstawienie przez poszkodowanych tez i postulatów nie poddanych odpowiedniej weryfikacji w postępowaniu sądowym.

Nie uznano za uzasadnione obniżenie przy wycenie kosztu przywrócenia stawek usług naprawczych, gdyż jakość czynności naprawczych nie jest zależna od użytych (montowanych) części zamiennych.

Koszt ekspertyzy niezależnego rzeczoznawcy został uznany w okolicznościach sprawy za wydatek nie podlegający odpowiedzialności cywilnej sprawcy, gdyż ekspertyza ta jest oparta na ewidentnie wadliwych założeniach – nie uwzględniła w ogóle faktu wcześniejszej poważnej szkody w pojeździe. Tak istotna wada tej usługi wyklucza obciążanie nim ubezpieczyciela, a kwestia tego, czy poszkodowany zdecydował się dochodzić od rzeczoznawcy roszczeń z tytułu wadliwego wykonania usługi jest wewnętrzną sprawą poszkodowanego (nie wiadomo, czy poszkodowany udzielił rzeczoznawcy odpowiednich informacji co do historii pojazdu i czy doszło fizycznych oględzin pojazdu przez rzeczoznawcę).

Data początkowa żądania odsetek nie była kwestionowana.

Mając powyższe na uwadze powództwo uwzględniono w zakresie różnicy pomiędzy uznanym przez Sąd kosztem naprawy pojazdu 99.282,29 zł a wysokością dobrowolnej wypłaty odszkodowania (81.133,66 zł) – **punkt 1.** sentencji na mocy art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...].

W pozostałym zakresie powództwo było niezasane z przyczyn omówionych wyżej – na mocy art. 822 § 1 k.c. a contrario – **punkt 2.** setnencji.

Koszty

O kosztach rozstrzygnięto w **punkcie 3. sentencji** zgodnie z proporcją wygranej/przeganej stron (art. 100 k.p.c.). Powód wygrał proces w 51,64%, pozwany – w 48,35%. Koszty powoda to: opłata sądowa od pozwu 1758 zł, opłata czynności adwokackie w stawce minimalnej (3.600 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł),

zaliczka na biegłego 700 zł. 51,64% z sumy tych kosztów to: 3136,05 zł. Koszty pozwanego to: opłata czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (3.600 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka na biegłego 700 zł. 48,35% z sumy tych kosztów to: 2087,60 zł.

Zgodnie z powyższą proporcją obciążono zakresem wskaźnika przegranej strony w odniesieniu do nieuiszczonych kosztów sądowych stanowiących niezaliczowaną część wynagrodzenia biegłego (**punkty 4. i 5. sentencji** na mocy art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c.).